

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și una după Rusalii

Îmbrățișez cu Tatăl cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român, pământul cel din-tâi ieșit din ape la facerea lumii văzute, iar acum, la nașterea din nou a lumii și a toate câte sunt, Îmi las cuvântul în cartea sa cea de azi pe acest meleag, unde-Mi am casă de poposire a venirii Mele cuvânt pe pământ între oameni, o, și nu este pe nicăieri loc mai plin de lumină și de cer pe pământ ca și această cetate, care adăpostește pe Cel ce a făcut cu cuvântul lumina și toate cele văzute apoi în lumină ca să se vadă ele, iar Eu, Fiul și Cuvântul Tatălui, cârmuiesc lumea și toate cele bune și rele de peste lumea oamenilor, lumea care nu știe de slava lui Dumnezeu dintre cer și pământ dacă nu are cine să-i spună ei despre această slavă și de toată strălucirea ei, care acoperă cu daruri de sus pe cei credincioși și pe cei necredincioși lui Dumnezeu, dar iată, am așezat la lumină cetatea cuvântului Meu și împart din ea lumina Mea peste pământ până ce ea îi va dovedi pe cei drepti și pe cei nedrepti și se va face de către cetele îngerești număratoarea de-a dreapta și de-a stânga, precum este scris în Scripturi cuvântul gurii Mele acum două mii de ani, când am venit de la Tatăl la oameni și n-am fost primit de oameni și M-au trimis înapoi cei mari ai pământului, dar M-au trimis biruitor asupra lor și asupra lui antichrist, căruia ei îi slujeau, iar ei au rămas cei rușinați ai vremurilor toate, căci toate vremile de pe pământ au luat pilda cea rea a celor de demult și a celor de atunci și a celor de apoi, și Domnul nu este dorit și nu este primit pe pământ din pricina mării celor mari, care ca și Lucifer s-au voit și s-au așezat ei mai mari ca Dumnezeu, iar Domnul rămâne Cel nevăzut, și mai mult nu, căci așa hotărâsc cei care au scris pe cele ale lor împărăția lui Dumnezeu între oameni, ca nu cumva oamenii să mai caute să mai dea de ea și să îmbrățișeze ei calea cu Dumnezeu, slava crucii, slava învierii, locul lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ, iubirea Mea între ei, între Mine și ei apoi.

Pace și îmbrățișare cerească peste cetatea cuvântului Meu din care ies cu graiul gurii Mele și-Mi îmbrățișez țara Mea cea de azi!

Pace ție, țara Mea, pământ român, Betania Mea cea de la sfârșit de timp! Te mângâi cu cuvântul și te numesc a Mea, în vreme ce te ascund de Mine cei necredincioși și străini de Dumnezeu pe pământ! Sunt aici, sunt în mijlocul tău cu iatacul Meu, cu soarele Meu, prin care Îmi țin încă lumina peste pământ, căci am spus acum două mii de ani că atât cât sunt în lume sunt lumina lumii, iar Eu de mila lumii am venit la tine cuvânt și Mi-am făcut casă pe pământul tău, țara Mea cea de azi.

O, nu mai este sare de sărat pământul cu ea, nu mai este, căci altceva este care se vrea a fi sare. O, dacă sarea nu sarează, zadarnic poartă acest nume, că e fără de gust, fără de putere de sus.

Iată zi de întuneric peste tine în ziua aceasta, România Mea! E zi de duminică, zi numită ziua Domnului, iar în tine are antichrist mare sărbătoare a sa cu mult norod chemat să vadă munca lui împodobită cu aur și cu scumpătăți, care iau ochii celor necrescuți bisericește și nepăstorii spre Dumnezeu, căci păstorii care au luat scaunele știute sfinte s-au așezat ei mari și-și întind împărăția pe care au scris numele lui Dumnezeu și fac ei temple pentru împărăția lui antichrist, cel care trage jos stelele de pe cer, precum este scris, pe creștinii care nu știu prea multe de Dumnezeu, și ca să-i încante pe ei la vederea minunilor aurite și să-i atragă de la slujirea lui Hristos, căci viața creștină nu este cea care se vede pe deasupra hainei, și este taină a iubirii de Dumnezeu în om, în inima lui dăruită Domnului pentru veșnicie, și iată câtă suferință și cât suspin și câtă jale se suie în ziua aceasta la tronul Domnului, și nicidecum nu privește Domnul altfel peste ziua numeroasei adunături de oameni mari și

mici pentru încă o parafă peste cei care cântă slujbă de sfințire a templului ridicat mare în inima țării, și la care ostașii lui antichrist sunt lăudați și măriți ca slujitori sfinți.

Mă uit cu Tatăl și cu sfinții la trufia cea fără de margini, și care tot crește sub numele de biserică a lui Hristos. S-au strâns și se strâng încă turme de oameni chemați sau aduși înaintea celor ce s-au strâns să sfințească ei templul cel mare pentru Dumnezeu, zic ei. O, așa a fost mereu pe pământ din partea celor care s-au așezat să stea ei mari înaintea oamenilor și au rămas templele lor mărturie pentru ei, o, și ce bine ar fi fost să fi rămas viața lor sfântă și urmele ei între oameni și rod sfânt pentru cer pe urma lor!

S-au adunat în ziua aceasta ierarhi și preoți care mai de care mai mari peste ceilalți mai mici, mai încoronați în fruntea turmei, și rostesc aceștia sfințirea portretelor sfinților așezate pe pereții templului cel așa de mare, ca pentru Dumnezeu, zic ei. O, câtă trufie, câtă pompă! Eu, Domnul, n-am spus să fie trufie în biserică, în casa care poartă numele Meu. Eu am zis închinare în duh și în adevăr, nu în temple. Am zis închinare adevărată și închinători adevărați, iar aceasta nu este în ceea ce fac mai-marii de pe pământ în numele Meu.

Se tânguie sfinții când văd lucrarea lui antichrist în loc știut sfânt, iar oamenii nu mai știu să găsească spre cer calea și se opresc să vadă și să audă și să-i asculte pe cei care nu-L iubesc pe Dumnezeu, ci, din contra, au luat pe ei haină de sfânt și iau cu asalt fața și numele lui Dumnezeu și cheamă la petrecerea lor lumea care nu dă de calea cea sfântă cu Dumnezeu pe ea.

O, unde este Dumnezeu în lucrarea acestora, care s-au împăunat cu haine și cu coroane de sfinți în temple aurite și cheamă lumea să-i vadă? Eu, Domnul, nu sunt în această amestecătură cu oamenii lui antichrist, căci cum aş putea să mai fiu Eu Dumnezeul Cel adevărat luptând cu vrăjmașul acesta atât de amestecat în casa știută a lui Dumnezeu între oameni?

Iată câtă bucurie vinovată în ziua aceasta în casa știută biserică a lui Iisus Hristos! E bucuros antichrist, e întâmpinat de oameni mari și mici, o, și nu știu oamenii cei adunați ce se lucrează în spatele decorului de deasupra mâinii vrăjmașe, care pătează locul și numele și biserica lui Hristos!

Iar Eu, Domnul, sunt cu toate suitele și cetele cerești și îngerești aici, deasupra cetății cuvântului Meu, de unde cu toți acești slujitori sfinți ocrotesc pământul și neamul român, țara Mea de venire cuvânt pe pământ, ca să Mă afle toți cei cărora Tatăl Se va descoperi lor prin Mine, Fiul Său Iisus Hristos, Care-Și are venirea și cuvântul și cartea și poporul și mărturia peste oameni în zilele acestea, când Eu, Domnul, dau lupta cu fiara, cu antichrist, iar arma Mea este cuvântul gurii Mele, sub care antichrist se îngălbenește ca ceara și se va tot îngălbeni curând, curând, iar Tatăl Savaot Mă va mărturisi încă o dată Fiul Său iubit întru Care El a binevoit și binevoiește în lumea aceasta de necredință și de minciună ca nu cumva în lipsa minciunii să Se dovedească Domnul Stăpân și Păstor din cer venit, Păstorul Cel adevărat, și Care îl va rușina pe antichrist cel mincinos în haină de sfânt, așa cum și azi jubilează el și ai lui în temeplu zidit de oameni și împodobit cu aur ca să atragă pe mulți să-l slăvească pe el ca pe Dumnezeu, după cum îi este dorința și căutarea lui cea de două mii de ani, de când l-am zdrobit prin învierea Mea și l-am judecat așa pe el atunci. Iar acum rușinea pe care i-o găsesc cu sfinții Mei va fi și mai grea, și mai apăsătoare, și care va fi să-i curme pașii și să-și ia plata întreagă, pe care singur și-a agonisit-o luptând împotriva Mea.

Iar tu, țara Mea română, ești a Mea cu toată povestea Mea cu tine în mijlocul tău, chiar dacă tu nu știi aceasta îndeajuns, dar te vei bucura cu sfinții tăi, căci în curând se va vedea fața ta cea de la Dumnezeu pe acest meleag, și atunci va fi serbarea cea mai dulce pentru Mine și pentru tine și pentru cei care te vor afla și te vor îmbrățișa pentru slava Mea din tine, ținută în taină până acum, căci Dumnezeu așa lucrează, plin de umilință și de taină, blând și smerit, și este El Păstorul tău, iar tu ești darul Meu cel de la Tatăl, și aceasta te-a păstrat Mie până la sfârșit, până acum, iar acum te port în brațe și Mă vestesc cu tine peste pământ, și

vine slava Mea și a ta și vin spre ea cei iubitori de Tatăl pentru Mine și pentru tine, căci Domnul vine la tine și nu mai pleacă, iar tu vei zâmbi sub soarele tău cel tainic și te vei arăta mireasă cu Mire, și nunta va fi pe vecie, căci veșnicia o am de așezat Eu, Domnul, pe meleagul tău acum, o, țara Mea cea de azi, la care Tatăl M-a trimis să vin și să fiu, și să fim noi acum lumină și sare pe pământ, și cu acestea să lucrăm înnoirea întru toate, o, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

13/26-10-2025